

[Kaj Rasmussen.]

nær som muligt op ad det, jeg i mit spørgsmål har peget på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Aksel Larsen* til økonomiministeren:

„Hvilke dispositioner er der truffet med hensyn til den lempelse af kreditstramningen, der stilledes i udsigt ved fremsættelsen af afgiftsforslagene i folketinget i december 1965?“

Aksel Larsen: Da finansministeren på regeringens vegne fremsatte sine forslag til afgiftslove i december, blev de bl. a. begrundet med, at det var nødvendigt at skaffe statskassen yderligere indtægter for at kunne lempe kreditstramningen og obligationsrationeringen. Jeg er vidende om, at der er foretaget visse ting og truffet visse aftaler desangående, men jeg synes, det er rimeligt, at folketinget får en oplysning fra økonomiministeren om, hvilke aftaler der er truffet, hvad der er sket, og hvad der vil ske.

Jeg tillader mig at gøre opmærksom på, at jeg er blevet manuduceret af nationalbankdirektøren om, at der er forskel på kreditstramning og obligationsrationering. Jeg ønsker altså at vide, om der er sket noget med obligationsrationeringen, og hvad der er sket, og om der er sket noget med kreditstramningen, og hvad der er sket.

Økonomiministeren (Ivar Nørgaard): Den vigtigste del af de kreditbegrænsende forholdsregler er uden tvivl aftalekomplekset mellem Nationalbanken og realkreditinstitutterne om regulering af obligationsudstedelsen.

Der har i løbet af vinteren været ført forhandlinger om en eventuel revision af de procentgrænser for obligationsudstedelsen, der var fastsat i aftalerne. Afslutningen af disse forhandlinger, der blev indledt i november 1965, blev udskudt, indtil der var skabt en afklaring af den finanspolitiske

situation. Da der i januar måned var blevet skabt politisk enighed om de nu gennemførte afgiftsforhøjelser og besparelser, blev der i februar måned truffet beslutning om at foretage en lempelse af de i de oprindelige aftaler fastsatte begrænsninger. Disse lempelser vil fra 1. april 1966 skabe grundlag for, at realkreditinstitutterne for kategorierne lån til nyt boligbyggeri, landbrugsformål og andre formål kan udvide deres afgivelse af lånetilsagn med 7-8 pct. i forhold til det hidtidige niveau.

Som led i aftalerne med realkreditinstitutterne er der endvidere foretaget en opadgående regulering af basiskvotaen for Byggeriets Realkreditfond, idet erfaringerne har vist, at de indførte begrænsninger havde fået en stærkere virkning for dette realkreditinstituts udlånsvirksomhed end for de øvrige realkreditinstitutter. Denne regulering vil gøre det lettere at sikre finansieringen af opførelsen af udlejningsejendomme, men vil ikke i større omfang påvirke udbuddet af obligationer i 1966, idet der for Byggeriets Realkreditfond normalt er en stor tidsafstand mellem afgivelsen af lånetilbud og salget af obligationer.

Ved bedømmelsen af denne udvidelse af rammerne for obligationsudstedelsen må det tages i betragtning, at en ikke helt ringe del af lånetilsagnene i tiden siden reguleringens indførelse naturligt nok af institutterne er blevet reserveret for prioritering af byggeri, der var påbegyndt før reguleringen, men som endnu ikke havde opnået lånetilsagn. Efterhånden som betydningen heraf formindskes, sker der en automatisk forøgelse af de beløb, der inden for de givne rammer kan anvendes til lånetilsagn til byggeriet.

I øvrigt har både Nationalbanken og realkreditinstitutterne ved udvidelsen af rammerne måttet tage i betragtning, at der i de første 6 måneder efter indførelsen af obligationsbegrænsningen har hersket meget vanskelige forhold på obligationsmarkedet. Udbuddet af obligationer har tvært imod at falde ligget på et meget højt niveau som